

Og HAN er en soning for våre
synder, og det ikke bare for
våre, men også for
hele verdens.
1.Joh.2.2

Ved denne vilje er vi blitt
helliget ved at Jesu Kristi
legeme ble ofret én
gang for alle.
Heb.10.10

PÅ HJEMVEG

Nr 4- november 2007 2. årgang

*Må Himmelen
Gud velsigne dette
bladet slik at noen
ved disse linjer
kom inn på hjem-
vegen og fikk hjelp
til å vandre der.*

*Velkommen
som leser!*

Uforskyldt.

*Budskapet fra Himmelen er budskapet
om det uforskyldte.
Det uforskyldte gis for intet.*

*Uten det uforskyldte møter mennesket Gud i dommen, -
og blir dømt, evig bort fra Gud.
I budskapet om det uforskyldte møter mennesket Gud
i dommen, - og blir evig frelst inn
i Guds boliger.*

*Uten det uforskyldte kan et menneske oppnå moral;
men aldri hellighet.
Uten Guds nåde kan man gjøre religiøst arbeid;
men intet verk som består.*

*Det er det guddommelige i kristendommen
som er uforskyldt.*

*Derfor er det i ditt gudsforhold bare det uforskyldte
som gjelder.*

Har du grepet budskapet om det uforskyldte?

På Hjemveg

Utgis av Evangelisk Luthersk Misjonslag.
Alle som oppgir navn og adresse
vil få bladet tilsendt gratis.
Gaver til bladet sendes kasserer (se nedenfor).
Landsstyret i ELM er ansvarlig for bladet.

Formann: Svein Mangelrød, Kveldsvik, 3282 Kvelde, Tlf.: 33 11 20 47
Nestformann: Arthur Salte, Saltevn. 185, 4340 Bryne. 51 42 88 01
Sekretær: Håvar Fjære, Åsrumvn. 447, 3220 Sandefjord, Tlf.: 33 11 08 31
Styremedlem: Jon Espeland, Svartfjell 24, 4625 Flekkerøy, Tlf.: 38 10 00 61
Styremedlem: Ragnvald Lende, Torland, 4365 Nærbø, Tlf.: 51 43 34 88
1.varamann: Olav P. Malerød, Breidal, 3282 Kvelde, Tlf.: 33 11 38 33

Melding ang. abonnement, oppsigelse og adresseforandring
sendes ekspedisjonen ELM, Postboks 51, 3246 Sandefjord.
Tlf.: 33 11 08 31 / 901 95 618 / hafja@online.no

Evangelisk Luthersk Misjonslag

- Misjonsorganisasjon ble grunnlagt høsten 2004.
- Den er et åndelig hjem og et arbeidslag for kristne venner som ønsker å utbre Bibelens budskap i Norge og på misjonsmarken.
- Organisasjonen har arbeid i Norge og Peru.
- Arbeidet grunnes på Den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og nedfelt i den evangelisk-lutherske trosbekjennelse og den rosenianske tradisjon.
- Misjonslaget ønsker å vandre på de gamle stier, slik at det evige frelsesord, gitt oss i Bibelen, om Jesus Kristus og ham korsfestes, må være sentrum og alfa og omega i Ordets utleggelse. Alle andre emner som Skriften og menneskelivet viser fram for oss, bør sees i lys av en sterk og klar forkynnelse av ordet om korset.

Formann:

Svein Mangelrød, Kveldsvik, 3282 Kvelde.
Tlf: 33112047 / 47022594. sveman@online.no

Kasserer:

Gunvor Lie, Sørbyvn.898, 3178 Våle.
Tlf: 33063584. gsynnove@hotmail.com
ELM's kontonr: 1638.21.01514.

Misj.sekr:

Jon Espeland, Svartfjell 24, 4625 Flekkerøy.
Tlf: 38100061 / 41304882.
jon.espeland@losmail.no
Konto for gaver øremerket Peru: 3000.13.23454.

Sekretær:

Håvar Fjære, Åsrumvn. 447, 3220 Sandefjord.
Tlf: 33110831 / 90195618. hafja@online.no

Hjemmeside for ELM: www.misjonslaget.no

Innhold

- Kom til meg! Av <i>Olaf Klavenæs</i>	4
Dyre Jesus av <i>Magne Straumstein</i>	5
Venneflokken av <i>Lars Fredrik Ellingsen</i>	6
Celso Valdighesias til minne av <i>Jon Espeland</i>	9
Årsmelding for Evangelisk Luthersk Misjonslag 2005-2006	10
Nyttårsleir på Knattholmen Leirsted, Sandefjord	12
Salomos Høysang av <i>Olaf Klavenæs</i>	13
Ved korsets fot	16

Til orientering:

Mennesket er et åndsvesen. Ikke bare det legemlige, men også det åndelige i oss må gis næring. Næring som gir sunn og god vekst. Med vanlig pleie og omsorg får kroppen det den trenger i Norge i dag.

Men sjelen lever på underernæring eller ikke føde i det hele tatt. Ikke føde for himmelen. Også mange kristne sultefører sin sjel!

Du som leser dette; benytt disse fine mørke kveldene til å lese hva fedrene så i Den hellige skrift. De så i den boka en kilde av Livets vann renne ut over jord. Og de gravde i denne kilden. Noen gravde dypt. Vi tenker på Luther og Rosenius. Andre har også gravd seg langt ned, men de følte det som om de var bare på overflaten.

Kjære venn; les litteraturen som ligger igjen etter disse fedre, og du vil finne at den blir deg til meget stor hjelp, mye mer enn du på forhånd trodde. Les nødvendigvis ikke så mye hver dag, men litt, regelmessig. Det er slik vi spiser maten for kroppen vår også.

Guds signing ønskes over disse lønnkammerstundene!

Og vi anbefaler gjerne Husandaktsboka til Rosenius.

Landsstyret.

Kom til meg

Av Olaf Klavenæs

Kom til meg. Det er Jesus som sier dette. Matt. 11:28 *Kom til meg alle dere som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile.* Han taler her til den som strever, og har tungt å bære. Han har nemlig det som vi trenger. Es. 55: 1 *Nu vel, alle dere som tørster, kom til vannene, og dere som ingen penger har. Kom, kjøp og et, ja kom kjøp uten penger vin og melk.*

Gud vil at alle mennesker skal bli frelst, og komme til sannhets erkjennelse. Jesus sier: *Om noen tørster, han komme til meg å drikke.* Ja, Jesus har det vann som stiller vår tørst.

Det står i en sang:

Farvel da sprukne brønner, de gir meg ikke mer.

En annen kilde fant jeg, til den jeg ofte ser.

Der drikker jeg hver morgen, hver dag og hver en kveld.

Det kostet Jesu dyre blod å åpne kildens vell.

Ja, nå er denne kilde åpen for alle mennesker. Å, hvor godt det er med denne kilden som renser oss fra våre synder!

Hva er det å tro på Jesus? Å tro er å komme til ham med sine synder.

Hallesby: "Jeg har spurt meg selv. Hva er det herligste for meg å være en kristen? Det har vært forskjellige svar til forskjellige tider. I dag sier jeg: Det største for meg er at jeg har en venn som ikke venter noe annet av meg enn at jeg hver dag skal fortelle ham hvor dårlig det går for meg å

være en kristen." Det en kristen trenger er syndenes forlatelse, hver eneste dag. Livet er jo så kort her nede. Vår livs tid er sytti år, og når det er meget styrke åtti år, og dets herlighet er møye og tomhet; for hastig ble vi drevet fremad, og vi fløy av sted.

Det er godt å ha sin glede i Gud.

Nå kan jeg hvile fullkommen glad.
Veien er banet inn til Guds stad.
Hjertet er renset, skylden betalt,
selv er jeg intet, Jesus mitt alt.

Jesu, Guds Sønnns blod renser fra all synd. Takk Jesus for ditt velsignede blod som renser meg fra syndene mine!

Dyre Jesus

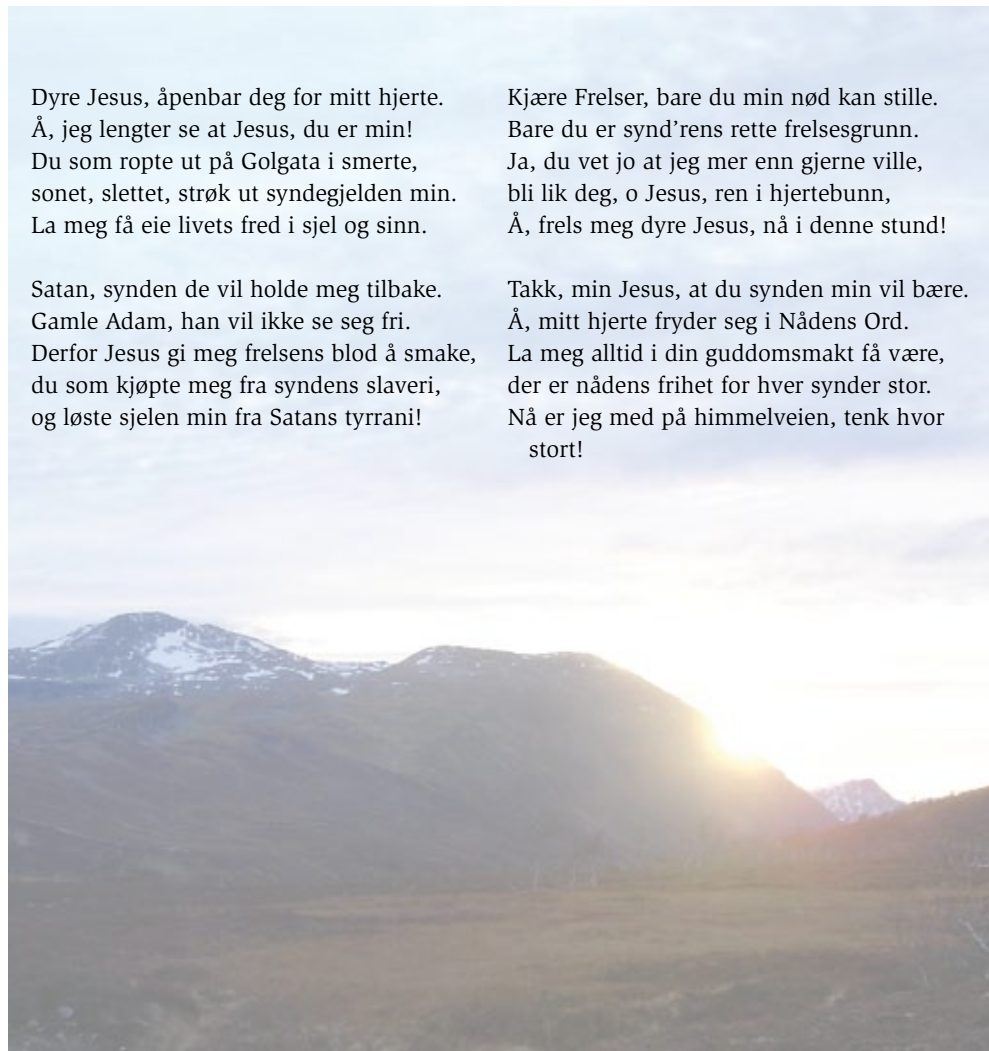
Tekst og melodi: Magne Straumstein

Dyre Jesus, åpenbar deg for mitt hjerte.
Å, jeg lengter se at Jesus, du er min!
Du som ropte ut på Golgata i smerte,
sonet, slettet, strøk ut syndegjelden min.
La meg få eie livets fred i sjel og sinn.

Satan, synden de vil holde meg tilbake.
Gamle Adam, han vil ikke se seg fri.
Derfor Jesus gi meg frelsens blod å smake,
du som kjøpte meg fra syndens slaveri,
og løste sjelen min fra Satans tyrrani!

Kjære Frelser, bare du min nød kan stille.
Bare du er synd'rens rette frelsesgrunn.
Ja, du vet jo at jeg mer enn gjerne ville,
bli lik deg, o Jesus, ren i hjertebunn,
Å, frels meg dyre Jesus, nå i denne stund!

Takk, min Jesus, at du synden min vil bære.
Å, mitt hjerte fryder seg i Nådens Ord.
La meg alltid i din guddommsmakt få være,
der er nådens frihet for hver synder stor.
Nå er jeg med på himmelveien, tenk hvor
stort!

VENNEFLOKKEN

Av Lars Fredrik Ellingsen, tale på Sommerbibelskolen på Bygland, august 2007.

I ettermiddag skal vi ta fram et viktig emne som det kanskje ikke tales om så ofte, men som er helt vesentlig for oss som er samlet her på Bygland. Vi kaller det gjerne venneflokken, men andre bruker andre navn på det samme. Menighet, kirke, forening, forsamling, de helliges samfunn og flere andre. En venneflokk er det stedet kristne samler seg og hører sammen.

Gud har gitt oss spesielle løfter og forpliktelser i forbindelse med venneflokken. Akkurat som i et hjem er det mange oppgaver som skal fylles, men det er først og fremst et sted å hente krefter, hvile og høre til.

Det er mange forskjellige venneflokker, og det som først kjennetegner en venneflokk er felles teologisk ståsted og oppfatning. Vi er lutherske, vi er lavkirkelige, og vi bruker sangboka. Dette er med å gjøre at vi samler oss i en forsamling.

Tilhørigheten til venneflokken bevarer oss. Vi er avhengige av et felleskap for å bli bevart hos Jesus. Vi kan tenke at så lenge jeg ber og leser i Bibelen kan jeg være alene, men erfaringen er at faren for å komme bort i fra Jesus er veldig stor for den som forlater venneflokken. Og det ser vi fra Jesu tid også. Disiplene søkte sammen. Jeg sier ikke at Gud ikke kan bevare en som står alene, men at normalen og det tryggeste er at kristne søker sammen. Fordi vi som vil til himmelen er annerledes enn verden rundt, og har andre mål og interesser så blir vi ensomme, fremmede og utenfor. Og da er det veldig viktig å ha et hjem, et fellesskap hvor vi kan føle oss forstått. Venneflokken blir et sted hvor vi kan få oppleve litt av det store som venter oss i himmelen. Himmelen senket ned på jord. Og jeg tror Gud har gjort det sånn fordi han vet hvor sårbare vi er når vi står alene. Vi trenger hverandre.

Jeg nevnte at venneflokken er et sted å fylle oppgaver, et sted med mange forskjellige oppgaver, noen synlige og andre usynlige. Det er mye som må til for at venneflokken skal fungere og henge sammen. Mye av dette ser ikke vi som bare er med på møte. Noen må planlegge, leie lokaler, vaske, rydde, koke, steke, annonsere, lede, preke, synge, spille, ha oversikt og mer til. Ingenting av dette gjør seg sjøl. Og om noen år er det nok noen av dere som sitter her som skal ha ansvar for venneflokken. Gud gir oss forskjellige evner og muligheter og syn, til å fylle forskjellige oppgaver. Og alle oppgaver er like viktige. I Bibelen blir det sammenliknet med å være kroppsdeler hvor Jesus er hodet 1. Kor 12:11-23 *Alt dette virker den ene og samme Ånd, som deler ut til hver enkelt etter som han vil. 12 For likesom legemet er ett og har mange lemmer, men alle legemets lemmer er ett legeme, enda de er mange, slik er det også med Kristus. 13 For med én Ånd ble vi alle døpt til å være ett legeme, enten vi er jøder eller grekere, trelle eller frie. Og vi har alle fått én Ånd å drikke. 14 Legemet er jo heller ikke ett lem, men mange. 15 Om foten skulle si: Fordi jeg ikke er hånd, hører jeg ikke med til legemet! - så hører den like fullt med til legemet. 16 Om øret skulle si: Fordi jeg ikke er øye, hører jeg ikke med til legemet! - så hører det like fullt med til legemet. 17 Dersom hele legemet var øye, hvor ble det da av hørselen? Hvis det hele var hørsel, hvor ble det da av luktesansen? 18 Men nå satte Gud lemmene, hvert enkelt av dem, på legemet, slik som han ville. 19 Om de alle var ett lem, hvor ble det da av legemet? 20 Men nå er det mange lemmer, men ett legeme. 21 Øyet kan ikke si til hånden: Jeg trenger deg ikke! - eller hudet til føttene: Jeg har ikke bruk for dere! 22 Men tvert imot: De lemmer på legemet som synes å være de svakeste, de er nødvendige. 23 De lemmer som vi synes er mindre ære verd, dem kler vi med desto større ære, og*

dem som vi blyges ved, kler vi med desto større bluferdighet. Dette er Bibelens syn på nådegavene, og det bør også være vårt syn. Vi som hører til i venne-flokken.

En sunn venneflokk består av alle aldersgrupper. I dag er det sjelden foreningene rundt omkring samles som en stor gruppe. Barna er ofte delt i to eller kanskje opptil fire grupper etter alder, tenåringer er for seg sjøl, og de unge voksne likeså. I hovedforsamlingen blir det bare de voksne og de gamle igjen. Ofte er nok ønsket at alle skal få møte Jesus på sitt nivå, så de kan forstå det de hører. Og det er jo en fornuftig tanke. Det er bare det at evangeliet og troen ikke er fornuftig. Kristendom er ikke nødvendigvis en fornuftssak, ofte tvert i mot. Å være kristen er å hvile i noe Jesus har gjort, og denne hvilen, troen, kommer ikke fordi vi forstår. Rom 10,17 *Så kommer da troen av forkynnelsen som en hører, og forkynnelsen som en hører, kommer ved Kristi ord.* Troen kommer når Gud får skape den i hjertet. Jeg sier ikke at alle eldre bare skal være sammen, og alltid skal høre preker tilrettelagt for voksne. Det er viktig at barna og unge får høre og blir innført i den kristne tro i hjemmet og i tilrettelagte sammenhenger som søndagsskole og barnemisjon, barne- og ungdomsforeninger, og barne- og ungdomsleirer. Men dette er i tillegg til det stedet vi samles sammen og lever sammen, venneflokken. Vi som er voksne og forstår mye kan se på vår tro som mer moden og rett enn barnas. Men vi forveksler tro med fornuft. Luk 18:16-17 *Men Jesus kalte dem til seg og sa: La de små barn komme til meg og hindre dem ikke, for Guds rike hører slike til! 17 Sannelig sier jeg dere: Den som ikke tar imot Guds rike som et lite barn, skal slett ikke komme inn i det!* Og denne troen blir skapt av Ordet som blir forkynt. Ordet er likt for oss alle, liten og stor, og troen er lik for oss alle, liten og stor. Det er når vi mennesker ikke lenger har tro til Ordet/ Bibelen/Jesus som levende og den eneste som kan gi oss troen at vi begynner å bruke andre virkemidler. Vel kan en preke være vanskelig, ja kanskje umulig å forstå for et lite barn. Men Gud bruker like fullt det levende Ordet til å skape tillit, tilhørig-

het og tro på Jesus i barnehjertet, akkurat som i ditt og mitt hjerte. Vi kan ikke forstå det. Det er ufornuftig, men det er sannheten.

Forskjellige aldre har forskjellige behov og oppgaver. Det er ikke noe vi kan se bort i fra. Små barn har behov for bevegelse og uro, ungdom har ofte behov for opprør og økende ansvar, og voksne og eldre har ofte behov for ro, oversikt og stillhet. Det sier seg sjøl at i en sånn setting kan ikke alle behov dekkes. Det blir interessekonflikter. Og i denne sammenhengen er det ikke nødvendigvis sånn at alle har rett på litt. Det er et hensyn som skal veie klart tyngst, og det er hva som er best for venneflokken som helhet, og hva historien har vist er med på å bevare livet i venneflokken. Dette krever ydmykhet fra de unge, og romslighet og overbærenhet og samtidig fasthet blant de eldre. Ydmykhet fra de unge til å la de eldre bestemme og styre, romslighet fra de eldre til å la de unge få lov til å ha egne meninger og modnes uten å bli kappet hode av, og fasthet fra de eldre til å fortsatt styre som man har tro for.

Venneflokken er et sted vi kan føre ikke-kristne inn i et sosialt og åndelig miljø. Mange av de vi møter på møtene og som er nye og ofte fremmede for møtene kommer kanskje mest for å høre til sosialt, ikke for å høre om Jesus. Mange mennesker er ensomme og i behov av et godt, enkelt og trygt sosialt tilholdssted. Og dette er også en oppgave en venneflokk skal fylle. Det er en viktig del av en venneflokk å være et sted vi liker å være, sosialt. Et sted vi trives, og et sted vi får dekket sosiale behov.

Matt 18,20-22 *For hvor to eller tre er samlet i mitt navn, der er jeg midt iblant dem.*

21 *Da gikk Peter til ham og sa: Herre, hvor mange ganger skal min bror kunne synde mot meg, og jeg tilgi ham - inntil sju ganger? 22 Jesus sa til ham: Ikke sju ganger, sier jeg deg, men sytti ganger sju!* Hva skiller en venneflokk fra en alminnelig forsamling på jord? For eksempel en idrettsforamling? I det ytre er det kanskje ikke så lett å se det, en idrettsforening kan til og med

se mer samlende ut, med felles drakter og tydelig målsetning. Vi skal gjøre det bedre enn i fjor eller vi skal rykke opp en divisjon. Om man ikke kjenner det indre livet i en forsamling, ser den ofte ikke så veldig imponerende ut. En flokk mennesker som samles noen ganger i måneden på et be-dehus, synger de sangene som de pleier å syng og hører en mann tale enda en gang om noe få andre forstår. Synd og nåde, syndenes forlatelse, frelsesvisshet, de helliges samfunn.

Hva er det som er så spesielt? De er søsken! Det er spesielle band mellom disse søsknene. De snakker et felles språk sjøl om de kanskje aldri har sett hverandre før. Om blodet og om lammet som har betalt for deres synder.

Og dette slektskapet gjør at det blir et spesielt forhold disse menneskene i mellom. Et tilgivelsens sinnelag. Jeg sier ikke at det alltid er så lett, eller at alt som blir sagt og gjort er rett, alle mennesker på denne jord er syndere. Også predikanter og ledere og tilhørere i venneflokken vår. Og når vi lever så tett på hverandre er det enda viktigere at vi gir hverandre det vi sjøl har fått av Jesus, syndenes forlatelse.

Og det er en veldig viktig ting til som knytter oss sammen, målet. Himmelen. Alle de som går i en venneflokk er evighetsvandrere. Store og små, gamle og unge. De som er flinke og de som ikke er så veldig flinke. De som tar ansvar, og de som bare følger med. De som er frelst og de som ikke er frelst.

Ja, for vi må alltid regne med at det er noen i forsamlingen som ikke har del i det som Jesus har gjort. Ikke fordi de er så store syndere, eller fordi de lever et dårligere kristenliv, men av andre grunner. Kanskje fordi de ennå står på valg, (er dette noe for meg?), eller fordi de ennå ikke har fått behov for frelsen.

Alle er vi evighetsvandrere. Men en venneflokk er dannet av mennesker som har det store målet å nå til himmelen. Det er en lang vei, og det kan være tider hvor det ser håpløst og for trangt ut, men målet er Him-

melen. Det er litt av et mål!

Og det er dette som får disse, som oftest trauste menneskene til å samles år ut og år inn, kveld etter kveld.

Det er ikke størrelsen på venneflokken som gir liv eller viser hvordan livet i den er. Man kan være to, fem, femten eller fem hundre. Jesus var ikke opptatt av antall. Les i Markus evangeliet. Stadig vekk søkte han ensomheten med disiplene, de få. Og stadig vekk sa han sannheten selv om det kunne gjøre tilhørerne forarget. Han gjorde ikke som vi kristne ofte gjør det i dag, gjør kompromisser og sluker kameler for å nå flere og få mange tilhørere. De som ikke ville høre sannheten fikk gå.

Luk 22:17 Så tok han en kalk, takket og sa: Ta dette og del det mellom dere! Gud har et ønske om at vi skal ha omsorg for hverandre, at vi ikke skal være så opptatt av mitt eller ditt, men dele, særlig med de av brødrene som er i nød og trengsel. Men dette verset viser spesielt til nattverden, hvor de kristne i et felles måltid sammen skal spise og drikke Jesu legeme. Egentlig var det snakk om blant de første kristne et felles måltid hvor de skulle spise sammen og være sammen. Kjenne det inderlige samfunnet både med brødrene og søstrene og Jesus.

Vennesamfunnet er en rik gave som vi har fått, tross alle menneskelige og jordiske skrøpeligheter. Og det er bare en måte vi kan få det til og blomstre og leve, ved sjøl å ta ansvar og delta hver på sitt vis. Og det er svært viktig for en venneflokk at mange ser nødvendigheten av trofasthet. Disse har sjelden grunner for å være borte. Det er disse som utgjør vennesamfunnets indre liv.

Celso Valdiglesias

Borte fra legemet, hjemme hos Herren!

Av Jon Espeland

Vi er altså frimodige, og vil heller være borte fra legemet og hjemme hos Herren. (2Kor 5:8)

Celso Valdiglesias var en kjære venn, bror i Herren og en trofast medarbeider i Guds rike! Tidlig lørdags morgen 28. juli i år fikk jeg telefon fra hans svigersønn om at Celso hadde fått en uventet hjerneblødning og lå bevissløs på sykehuset. Søndag 29. juli kl 0500 lokal tid flyttet Celso hjem til himmelen og hans tjeneste på jord var slutt. Tilbake stod hans kone Vivana, hans to døtre med svigersønner og tre barnebarn og vi andre med mange spørsmål. Slik er det når døden kommer plutselig og uventet, og midt i aktiv tjeneste! Men han som er Herre over liv og død, og som overvant døden, – har sin veg og sine tanker. De er mye høyere enn våre.

Det er blitt et voldsomt tomrom etter Celso i vårt arbeid i Peru! Han var vår mest betrodde medarbeider, og nøt stor tillit blant de nasjonale kristne. Celso hadde lederegenskaper utover det menneskelige, han var utrustet med en ledernåde gave. Han hadde et inderlig forhold til Jesus, – jeg vil alltid huske hans bønner fra de mange bønnemøter på kne i Arequipa. Celso utøste sitt hjerte for Herren i

På gravplassen: Celsos kone, Viviana, og hans to døtre. Graven til Celso er bak alle blomstene

vårt påhør, og det gjorde inntrykk! Celso var en leder og en sjelesørger. Vi er takknemlige til Herren for den tid Celso fikk tjene hos oss, men det er vanskelig å erstatte ham. Vær med å be om at Herren må vise oss veien videre!

Celso Valdiglesias ble født i fjellene i Peru i juni 1943, og kom som ung gutt til Arequipa for å gå på skole og få seg arbeid. Her traff han etter hvert sin Viviana og de stiftet heim og fikk to døtre. I 1983 banket en evangelist fra Misjonssambandet på deres dør. Celso var avvisende, Viviana mer åpen. Hun tok i mot innbydelse til møte, men Celso stod i mot. Først etter langvarig «press» fra sin kone, ble han motvillig med. Han vitnet senere om sin motstand, og hvordan forkynnelsen av Guds ord nådde hans hjerte, og han fikk stige inn i nåderiket! Det ble begynnelsen på en livslang tjeneste for evangeliet. Først i Misjonssambandet, deretter i Lekmannsmisjonen og de siste tre årene i Misjonslaget. Vi lyser fred over Celso Valdiglesias sitt minne!

Celso Valdiglesias, bilde tatt juni 2007

Årsmelding for Evangelisk Luthersk Misjonslag 2005-2006

”Derfor kan han også fullkomment frelse dem som kommer til Gud ved ham, da han alltid lever til å gå i forbønn for dem.” Hebr. 7.25.

Ja, også i dag kan han fullkomment frelse. Det er vår lykke. Det er også vår frimodighet til å være med i det åndelige så-arbeidet. Tenk han kan fullkomment frelse! Fullkomment! Ja, det Gud gjør er fullkomment.

Mennesket kommer til Gud ved Jesus. Det gjør seg bruk av hans stedfortredende liv og hans soningsdød på Golgata. Det blir dem til frelse. Fullkommen frelse.

Men mennesket må komme. Og vi vil takke for ropet fra Skriften om at det må komme. Og vi vil også takk for alle som gjennom møtevirksomheten hørte dette ropet og kom. Der-ved ble de også fullkomment frelst.

To arbeidsår ligger bak oss i ELM siden forrige årsmøte. Og det er naturlig og nødvendig med et tilbakeblikk.

ELM er en liten misjonsorganisasjon når vi måler i møtevirksomhet, utbredelse og økonomi. Den er en av de minste. Men vi mener vi har et stort kall og et veldig budskap. Kallet er spesielt og særegent, og budskapet har evighetsklangen i seg. Derved skaper også det som springer ut fra dette lille arbeidslaget, bølger helt inn i evigheten.

Kallet vi har fått, er stort i den forstand at det har med frelsestiegnelsen å gjøre. Vi ønsker å ta vare på det alvor og den ro, som i tidligere tider har vært rundt forkynnelsen til frelse. Verken jordiske virkemidler eller programposter tatt fra det menneskelige påfunn, bør få konkurrerende plass i sjelsdypet når dommens veldig alvor senkes ned over en

evighetsvandrer. Og vi ønsker på ingen måte at barna og de unge trekkes vekk fra disse hellige øyeblikk, ved at de blir tatt bort fra forsamlingsrommet under prekenen i stevner eller på bibeltimer.

Budskapet er også stort. Det tar utgangspunkt i det uforskyldte. Og det uforskyldte har sitt opphav i himmelen. Og når menneskets evighetsskjebne avgjøres må det brukes himmelsk valuta. Gud godtar bare denne valutatype for betaling av syndeskyld. Jordisk, menneskeprodusert valuta er ikke gangbar mynt når evighetsskjebner skal avgjøres. Her er vi avhengig av stor nåde, så ikke religøs, menneskesentrert tenkning fargelegger forkynnelsen og himmelveien blir tåkelagt.

Landsstyret, som ble valgt på ELM's første årsmøte på IMI-stølen i Oppdal 22.juli 2005, har de 2 siste år bestått av Svein Mangelrød, Kvelde, formann, Olav Malerød, Kvelde, nestformann, mens Ragnvald Lende, Nærbø, Jon Espeland, Flekkerøy og Håvar Fjære, Hedrum, har vært styremedlemmer. Øyvind Klavenæs, Hedrum, har vært 1.varamann og møtt fast i styret. Espeland har vært landssstyrets referent. Det har i 2005 vært avholdt 6 styremøter og behandlet 43 saker. (4 av disse styremøtene var som interimstyre før årsmøtet på IMI-stølen, Oppdal i august 2005.) I 2006 hadde vi 4 styremøter og behandlet 37 saker. Jon Espeland har administrert og vært ansvarlig for arbeidet i Peru, mens Håvar Fjære har utført Misjonslagets sekretær oppgaver.

Både i 2005 og 2006 har det blitt arrangert sommerbibelskole på IMI-stølen, Oppdal. Begge år har det også vært bibelhelg på Norsjø ungdomssenter ved Gvarv i Telemark, og nytårssamling på Solløkkå leirsted ved Sandefjord. Høsten 2006 ble det i tillegg arrangert

bibelhelg på Kvinatun i Åseral. Alle disse samlingene har vært til stor åndelig berikelse for vennene som har møtt fram. Begge år har det også ved Sankt Hans-tider vært barne- og ungdomsleir på Bjønnes ved Farris i Vestfold.

Den generelle møtevirksomhet har vært både som møteuker vår og høst og mange enkeltmøter. Mye av virksomheten er konsentrert til Vestfold, men også steder i Akershus, Oslo, Telemark, Vest-Agder, Aust-Agder, Rogaland, Møre og Romsdal, Sør-Trøndelag og Nordland har hatt faste eller sporadiske møter. Vi ønsker at forkynnerne våre skal få komme til nye plasser, og få komme igjen der gang etter gang. I et foreningsbyggende og sjelssørgerisk arbeid er det svært viktig at man får anledning til å bygge noe over tid. Tillit til organisasjon og forkynner skapes på sikt, slik at dette må vi ta hensyn til.

Helt fra Misjonslagets begynnelse har det vært et stort ønske om å få vårt eget lille meldings- og oppbyggelsesblad. Første nummer av På Hjemveg kom ut i desember 2006, og tilbakemeldingene viser at bladet var ønsket og ventet.

Misjonslaget har ennå ikke noen forkynnere som er lønnet mesteparten av året i vår sammenheng, men vi har flere som kan engasjeres i måneds- og ukeperioder. I så måte er vi takknemlige til Tore Mangelrød, Kvelde, Olaf Klavenæs, Sandefjord, Einar Kristoffersen, Kragerø, og Arthur Salte, Bryne, for alle gangene de har tatt ut på lengre taleoppdrag, Sven Berglund har hatt noen helger i ELM i bytte med Tore Mangelrød til den Indre Sjø-

mannsmisjon. I tillegg har vi hatt mange vitner å spørre på bibelhelger og enkeltmøter. Takk også til de hjem som tok i mot Herrens vitner.

Gunvor Synnøve Lie, Våle i Vestfold, er fortsatt kasserer for landsstyret, Elisabeth Mangelrød, Kvelde, lager programmene, og Olav Fjære, Trondheim, er ansvarlig for ELM's hjemmeside. I tillegg har Lars Fredrik Ellingsen, Kodal, ansvaret for kopiering og salg av CD-opptak fra samlingene våre. Landsstyret takker dem alle!

Organisasjonsarbeidet vi bygger i ELM er bare et jordisk stillas. Når Jesus kommer igjen, vil det også bli tilintetgjort. Men det er nødvendig å ha et slikt stillas, for at arbeidet med å bringe evangeliet til jordens ender, skal bli virkeliggjort. Skal nådegavene brukes rett, og den himmelske arv deles med de som ennå ikke har fått høre, så må dette planlegges og organiseres gjennom hele året.

Vi ønsker derfor av hjertet å være med i dette innhøstingsarbeid i denne siste tid før Jesu komme. Både i Norge og Peru, og ellers der Gud måtte vise oss vei. La oss være dristige på Guds ords vegne. Arbeid mens det er dag, natten kommer da ingen kan arbeide.

Så vil landsstyret takke for tillit og forbønn, og be vennene se framover og oppover. Se på deg selv og du må tvile, se på Jesus og du får hvile.

NYE ABONNENTER?

Er du fornøyd med bladet du leser?

Får du hjelp for ditt gudsliv? Ønsker du at også andre skal få lese; barn, foreldre, slekt, naboer, venner osv?

I så fall, send oss navn og adresse! På Hjemveg blir sendt gratis til alle navn som kommer oss i hende.

Du finner navn og adresse til oss på side 2.

NYTTÅRSLEIR PÅ Knattholmen Leirsted, Sandefjord

PROGRAM

Lørdag 29. desember – Julefest på Moe skole kl 18.00

Søndag 30. desember

Kl 08.30 Bønnemøte

- ” 09.00 Frokost
- ” 10.00 Bibeltime: Olaf Klavenæs – *I Satans vold.*
- ” 11.30 Bibeltime: Jon Espeland
- ” 13.00 Middag
- ” 16.00 Kaffi
- ” 17.00 Aktuelt tema. Jan Oscar
Butterød: *Konkordieboken*
- ” 18.30 Kveldsmat
- ” 19.30. Kveldsmøte v/Tore Mangelrød. – *Kollekt.*

Mandag 31. desember

Kl. 08.30 Bønnemøte

- ” 09.00 Frokost
- ” 10.00 Bibeltime: Olaf Klavenæs – *I Jesu hender.*
- ” 11.30 Bibeltime: Jan Oscar Butterød
- ” 13.00 Mat
- ” 15.00 Aktuelt tema. Håvar Fjære. – *Generasjon etter generasjon*
- ” 16.00 Kaffe
- ” 19.00 Nyttårsvåke m/middag, møte osv. – Tale v/ Jon Espeland. *Kollekt.*

Tirsdag 1. januar

Kl. 09.30. Bønnemøte

- ” 10.00 Frokost
- ” 11.00 Nyttårmøte v/ Tore Mangelrød.
- ” 13.00 Middag og avslutning.

Påmelding til Marte og Kristian Fjære,
Årumvn. 449, 3220 Sandefjord. Tlf 992 93 896.

Påmeldingsfrist: 20. desember.

Priser:

Full pris: Kr. 850,-

6-12 år. Kr. 400,-

Under 6 år: gratis.

Student/skoleungdom: 750,-

Maks familiepris: Kr.2600.-

Alle med reiseavstand over 40 mil betaler 1/3 pris.

**Knattholmen ligger
ca 4 km.fra Sandefjord
sentrum mot Østerøya.**

Velkommen!

**Mer informasjon på:
www.misjonslaget.no**

Salomos Høysang

Olaf Klavenæs (Sandefjord) tar for seg deler av Salomos Høysang. Følg derfor med i Bibelen og les deg glad!

Høys 1: 5: Sort er jeg, men yndig dere Jerusalems døtre, som Kedars telter, som Salomos teltepper.

Brudens bekjennelse er kommet etter at hun var ført inn i bibelens kammer. Hun har fått se seg selv i lovens speil, og fått se at hun er uren, akkurat som Esaias: *Ve meg, jeg er fortaapt, for jeg er en mann med urene lepper.* Den samme profet sier i Jes 64: 5: *Vi ble som den urene alle sammen. All vår rettferdighet ble som et urent klesplagg. Som løvet visnet vi alle sammen, som vinden førte våre misgjerninger oss bort.* Synden kom inn i verden ved ett menneske. Adams synd førte alle bort.

Det er som Paulus sier i Rom. 3: 19: *Men vi vet at alt det loven sier, det taler den til dem som er under oven, forat hver munn skal lukkes, og hele verden bli skyldig for Gud.* Ja en får en lukket munn i møte med Gud, ingen ting som en kan rose seg av. Ja det er en sannhet som det står i v 23: *Alle har syndet og står uten ære for Gud.*

Sort er et bilde på mørke. Det går an å bekjenne seg sort, uten å kunne legge til: Men yndig!

Kain bekjenner: *Min misgjerning er større enn jeg kan bære.* Judas sier:

Jeg har syndet, jeg har forrådt uskyldig blod. Kain gikk bort fra Herrens åsyn. Judas gikk bort og tok sitt eget liv. Bak disse to bekjennelser var fortapelsen, for hvis en går bort fra Herren, og når en tar sitt eget liv, så er det ikke lyse utsikter ifølge Bibelen, og det er jo den som vi må holde oss til.

Kedars telter: Kedar var Ismaels andre sønn, og fra ham stammer en rik og mektig araberstamme.

En kristen er sort utvendig, men med Jesus i sitt hjerte er han i sannhet rik. Det er som Paulus skriver i 2 Kor. 4: 7-10: *Men vi har denne skatt i leirkar, for at den rike kraft skal være av Gud og ikke fra oss selv. På alle vis er vi trengt, men ikke stengt, rådville, men ikke rådløse, forfulgt, men ikke forlatt, slått ned, men ikke utslått. Alltid bærer vi med oss Jesu død i vårt legeme, forat også Jesu liv skal åpenbares i vårt legeme.* Det er troens store kunst å tilegne seg Jesu rettferdighet, tross at hjerte fordømmer. 1 Joh. 3: 20-21: *Før om enn vårt hjerte fordømmer oss, så er Gud større enn vårt hjerte og kjenner alle ting. Dersom vårt hjerte ikke fordømmer oss, da har vi frimodighet for Gud.* Vi skal få lov å stole på Guds ord, tross følelsene av vårt onde hjerte.

Jesus sier i sin yppersteprestlige bønn: *Og jeg helliger meg for dem, forat også de skal være helliget i sannhet,* (Joh. 17: 19). Videre sier han: *Og den herlighet som du har gitt meg, den har jeg gitt til dem forat de skal være ett,*

likesom vi er ett. Dette er så stort at hvis vi ikke hadde det skriftelig kunne vi vanskelig tro det. Så har Gud elsket; v 24: *Far, jeg vil at de som du har gitt meg, skal være hos meg der jeg er, forat de skal se min herlighet som du har gitt meg, fordi du har elsket meg før verdens grunnvoll ble lagt.* Far jeg forlanger, det er et krav i Jesu munn. I Getsemane lød det: Er det mulig at denne kalken kan tas fra meg? Det var ikke mulig hvis synderen skulle frelses, og derfor løftet han kalken og drakk den. Jesus drakk lidelsens kalk, vi skal få løfte frelsens beger, og påkalle Herrens navn.

Joh. Åp. 19: 7-8: *La oss glede oss og fryde oss og gi ham æren. For Lammets bryllup er kommet, og hans brud har*

gjort seg rede. Det er henne gitt å kle seg i rent og skinnende fint lin. For det fine lin er de helliges rettferdige gjerninger. Ø. Andersen: Bibelen er repetisjon med variasjon. Sies det om bibelen, så må det kunne sies om Høysangen. Her blir det gjentatt igjen og igjen, de samme sannheter.

Sort i seg selv, ja men vi er yndig for Gud i Jesus. Glem nå ikke det du som sukker over deg selv.

Høys 6: 10: *Hvem er hun som stråler frem som morgenrøden, fager som månen, ren som solen, skremmelig som hærskarer med sine banner?* Ja hvem er hun? Det er en synder som har tatt sin tilflukt til forsoningen i Jesus. Les denne sangen som viser dette:

Min herlige Frelser, forsoner og venn,
du selv er jo veien som fører meg frem.
I deg og ditt verk jeg himlen skal nå.
I deg og din fred, jeg fredfull kan stå

Om veien er smal og om porten er trang,
jeg ser på min Frelser og regner med ham.
Han vet om min svakhet, min synd og min skam.
Gud ser meg i Kristus, ja ene i ham.

I meg er jeg fattig, i ham er jeg rik.
Ja tenk at min Frelser har ordnet det slik.
At alt ting er fullbrakt for deg og for meg.
Det lød i fra korset. Han åpnet oss vei.

Han sonet min synd, og betalte for den.
Han livet sitt ga og hva fikk han igjen?
Han fikk kun en synder. Han ønsket ei mer.
I ham eg min frelse og redning nå ser.

Så lever jeg her i fra dag og til dag.
Om intet jeg øyner, så ser han min sak.
Om jeg er uverdigg og ussel og treg.
Gud regner med Jesus i synderens sted.

Så takk kjære Jesus at du er min bror.
At nåden er større enn synden så stor.
Når mismot og tvil vil forstyrre min fred.
Så er du den samme jeg vet du er med.

Så kommer det en innbydelse:

Å synder som ennå går borte fra Gud.
Se, allting er ferdig er Frelserens bud:
Du slipper å streve for frelsen min venn.
I ham blir du arving til himmelens hjem.

Ja, her har vi troens tale. Det er så stort det som Gud har gjort ferdig for alle mennesker.

Det var tre kors på Golgata: En døde i sine synder, en døde fra sine synder, og han som hang i midten døde for synden. Og det var Guds Sønn.

Det gjør at vi alle blir like i himmelen. Det blir ingen forskjell å se på Abraham, og skjøgen Rahab. De har begge tatt i mot frelsen i blodet fra ham som ble slaktet: Guds Lam!

Joh. Åp. 7: 9-10: *Deretter så jeg og se, en stor skare som ingen kunne telle av alle folkeslag og stammer og folk og tungemål. De sto for tronen og for Lammet, kledd i lange hvite kjortler og med palmegrener i sine hender. Og de ropte med høy røst og sa: Frelsen tilhører vår Gud, han som sitter på tronen og Lammet.* Ja, de hadde kommet ut av den store trengsel og tvert seg i Lammet blod. Det var derfor de var nådd frem.

Hos Gud er er evig glede! Men før jeg kommer der,
Jeg må blant torner trede Og bære byrder her.
Her trykker mange plager, her strider Jesu brud,
Her blandes fryd med klager, kun glede er hos Gud.

Jeg bytter ei med dårer Som har sin glede her.
Jeg heller gjennom tårer Og sukk mitt såkorn bær.
Når jeg med fryd kan høste Ved enden av min vei,
La dåren seg forlyste, Med ham jeg bytter ei.

Min Jesus skal jeg skue! Han, han er håpets grunn!
La korset kun meg kue, Det er en liten stund!
Snart intet meg bedrøver, Snart ingen motgang mer
Min glede fra meg røver. Snart jeg min Jesus ser.

ØNSKER DU MØTEVIRKSOMHET MED PREDIKANTBESØK PÅ DITT HJEMSTED?

Ta kontakt, vi har flere vitner som gjerne vil ut med såkornet fra himmelen. Om dere bare er ganske få som søker til møtene, så la ikke mismotet hindre deg av den grunn. Det er djevelen som vil ha oss til å se på antallet, Jesus derimot vil at du skal se på den enkelte sjel og den evige skjebne som venter den som ikke her på jord ble glad i budskapet om det uforskyldte.

Ta gjerne kontakt med sekretæren!

Returadresse:

På Hjemveg
Postboks 51
3246 Sandefjord

Hvor ikke det uforskyldte er grunntonen i et menneskets gudsopplevelse, er opplevelsen ikke en evangelisk frigjørelse, og det egentlige i frelsen er ennå ikke grepet.

Mister et menneske festet i det uforskyldte, kommer hans sjel i drift; enten vil han gli ut i åpenbar synd eller i selvopptatt gjerningshellighet, - eller han vil ende i en falsk åndelighet som dypest sett kun er en ny form for egenrettferdighet. Og så er Kristus død forgjeves!

Fredrik Wisløff, "Uforskyldt"

Ved Korsets fot